

Bilaga 5 till kommunfullmäktiges protokoll 2006-06-12 § 34

KF 2006-06-12

Ärende 32

Stockholms stads brottsförebyggande program. Hemställan från socialtjänstnämnden

Kristina Axén Olin (m)
Lotta Edholm (fp)
Ewa Samuelsson (kd)

Förslag till beslut

Kommunfullmäktige beslutar

1. att delvis bifalla kommunstyrelsens förslag till beslut.
2. att uppdra åt kommunstyrelsen att återkomma till fullmäktige med konkreta förslag på operativa åtgärder för stadens brottsförebyggande arbete.
3. att uppdra åt kommunstyrelsen att uppvakta regeringen med krav på fler poliser till Stockholm.
4. att därutöver anförä.

Brottsligheten i Stockholm fortsätter att ligga kvar oroväckande höga nivåer. Visserligen minskar antalet stölder men däremot ökar den grova brottsligheten och våldsbrottsligheten. Våld på allmän plats ökade med elva procent förra året jämfört 2004, våldtäkterna med 32 procent och värdetransportränen med 14 procent. Det är mot denna bakgrund anmärkningsvärt att föredragande borgarråd Margareta Olofsson hänvisar till en brottskurva som planat ut och därefter pratar om måluppfyllelse. I vänstermajoritetens värld är målet ”att i faktiska tal reducera antalet brott”. I praktiken innebär det att så länge mindre allvarliga stöldbrott minskar i större utsträckning än vad det grova våldsbrotten ökar, är målet i faktiska tal uppnått. Det är en målsättning vi aldrig kan acceptera.

Flera oskyldiga personer har förlorat livet på grund av det tilltagande meningslösa våldet på öppen gata. Med rätta är stockholmarna oroade över utvecklingen och de förutsätter givetvis att ansvariga politiker gör vad de kan för att bekämpa och förebygga denna utveckling.

Därför är det mycket lovvärt att staden nu arbetat fram ett förslag på brottsförebyggande strategier. Men det program som arbetats fram är tyvärr allt för otydligt och saknar konkreta förslag på operativa åtgärder. Till viss del beror det på att just forskningen kring brottsförebyggande sedan länge präglats av luddighet och oklara resultat. Våldigt sällan lyckas man peka ut insatser som har faktiska resultat på antalet brott som begås.

Vi menar att om stadens brottsförebyggande arbete ska ha någon verklig effekt så måste det grundläggande dokumentet ha en helt annan nivå av konkretion. Det enda konkreta som nu framkommer är tillsättandet av fler kommunala tjänstemän. Vi är tveksamma till om förvaltningarna behöver ytterligare ett styrdokument av en sådan allmänt hållen karaktär som detta.

Vi vill se ett mer fokuserat dokument som skapar förutsättningar för operativa beslut vid uppkomna situationer. Ett centralt brottsförebyggande råd kan bli ett kraftfullt verktyg i stadens arbete. Vi vill också se förslag på konkreta åtgärder som en tidsgaranti för snabba ingripanden mot ungdomsbrott och 24-timmars-garanti för borttagande av klotter.

Fokus för det brottsförebyggande arbetet måste ligga på tydliga insatser ute i verkligheten, inte på stadens förvaltningar. Exempelvis bör åtgärder syftandes till att ge tydliga snabba reaktioner mot mobbing, klotter och skolk inarbetas. Ett långsiktigt arbete för tryggare skolmiljö och tydligare föräldraansvar är också åtgärder som behövs men som tyvärr saknas i programmet. Tydliga åtgärder behövs både för att stödja unga brottsoffers vilja att anmäla brott och för att minska brottsligheten. Det krävs också att intensifierar arbetet med belysning för att öka tryggheten i utemiljöer.

Sambandet mellan brott och straff måste därutöver tydliggöras. Inte minst är detta viktigt när det rör sig om unga brottslingar. En av de i särklass viktigaste åtgärderna för att minska ungdomars brottslighet handlar om tidiga ingripanden från socialtjänsten. I dag finns åtskilliga exempel på hur denna kontakt kan dröja flera månader, om den över huvud taget sker. Detta trots att Stockholms stads riktlinjer tydligt anger att ungdomsärenden ska leda till kontakt inom en vecka från att socialtjänsten fått in en polisanmälan eller liknande. Ett sätt att öka pressen på kommunernas socialtjänst att snabbt ta kontakt med ungdomar och deras föräldrar, är att införa en tidsgaranti som innebär att kontakt ska tas med den misstänkte inom några dagar.

Vi menar alltså att det brottsförebyggande programmet bör utvecklas med ett uppdrag till förvaltningen att ge det en tydligare och mer konkretiserad profil. Därutöver bör staden uppvakta statsmakten för att öka antalet närpolisier som på heltid kan jobba gentemot unga som visar tecken på att glida in i tung kriminalitet.